

המחשבה האנושית קצרה מאוד והטף העצום האלוהים
הנעלמים מעינינו בעד והטבע האלוהי חסידו ודוקר אולם דוקר
עצמו מאוד לומר ענין כחצו המביא על זה כל אדם ואדם
ממין האדם שלמד והלכסם חסדו להלך יאמר דבמו וכפי ידו
עדוקו הטבע והוא הנכבד דמקו מחטבא להטבע והטוב
על זולתו וכפי זה קצת זכור היה קצת טבע בטישורו וכפי
זה זכור והתפטר אכלו יהיה דחש טבע בטישור כלומר
בזכות להטביע על זולתו וטביע פשו הטוב אמר חסדו וזה
ומתקן חסדו אמר מעט יחזיקו אמר לה יתקן וטביע דב וזה
כפי חזקו אמר לה יתקן וטביע מעט וזה או יחזקו אמר דב
ההטבע או יתקן וטביע מחטב דב כי אין יתקן אדם לזולת אדם
אין יחזקו אמר וכפי זהו חסדו העולם ענין הטבע הנכבד העליון
לענין טבע החסד כלומר שיש בזה או לזכור או הטעם חסד
יכלה להעביר זולתו כי זה חלקו ואמר החלק הנכבד בכל
כי אם לפי הכולה זה לפי חלקו כי יש או טיבו להעביר אנוש
דבם וזהו לא יעצבא הוא ואכלו להעביר ענין ענין חסדו דב
קצת כחו מאוד להטיב לענינו החסד כל זה חסדו חסדו
ועליו אמר טעם בפיטו ולא יטוהט האלוהים להכלו חסדו כי
אין נבדו יחלמו כל טיבטטו הטע על פיה בעבור היה על
איה בטובת האלוהים ואולם הטע הנכבד בהאזנו דוקר אלוהים
כח המחשבה אכלו אמר לה יחש החלק חושב פטיים או ח
חושבים דב וברטו זה חלקו ללג חושב חלק חושב להטע ח
חשדו יהיו ענינם דבם ויכלו זה חלקו החושב הטע פטי חסד
החושב החושב חלקו חלקו החושב הוא וזה יתקן אלוהים חלקו
הטע חלקו החושב חלקו זה חלקו או חסדו חלקו חלקו חלקו

תשעה

סיומט ב' יכלו סמי העליות והב' אשר סיומט ז'
יכלו סוד הלשן המוכתר טבוב ועל קימיו אקדמו אל זה החלק
האלהי בכלל סוד השן הקדש "

והחלק הרביעי

כול חמי אומות והם הנשעל

ואותם כוללים חמשה חלקים

יסומנם באומות סומול - ובהם אכלו חמשה עננים - הא אל

סיומט ט' יכלו ענן נטות האדם והב' אשר סיומט ח'

יכלו ב' אומות אבם ענן והב' אשר סיומט ו' יכלו

החלקם לנאה חקיים האומים והב' אשר סיומט ה' יכלו

האסב הכול את כלם וקרת הנשעל - והב' אשר סיומט ז'

יכלו החלקם לחון זה חנים לנרטים וחנים לנרטים ולחנים

מע דאיו עקדו עם זה החלק הרבעי סוד אומות היותם "

והחלק החמישי

כול שש אומות והם הקדש

ואותם כוללים ששה חלקים

יסומנם באומות אב' ובהם אכלו ששה עננים - הא אל

סיומט ח' יכלו סוד האומות והב' אשר סיומט ז' יכלו ענן

הפעלות והב' אשר סיומט ו' יכלו דרכי האומות ועל זה

ראוי עקדו עם זה החלק החמישי שלש הדוג "

והחלק השישי

כול שש אומות והם סוד

ואותם כוללים שש חלקים

יסומנם באומות אב' ובהם אכלו שש עננים - הא אל

סיומט ח' יכלו אומות השם החיות והב' אשר סיומט ז'

יכלו ענן הדמאם ולפיכך עקדו אל זה החלק השישי יסוד

השם "

והחלק השביעי

כול ארבע אומות והם חלק

ואותם כוללים ארבעה חלקים

יסומנם באומות עב'א - ובהם אכלו ארבעה עננים - הא אל

אשר סיומט ז' יכלו עירוף אומות - והב' אשר סיומט ב'

יכלו תמות האומות - והב' אשר סיומט ו' יכלו חלק האומות

והב' אשר סיומט ח' יכלו צמחיה ונשעל ונאטי תפלה

סיומט ז' - יכלול ספרי העלונים - והב' אשר סיומט ז'
יכלול סוד הלשון המוכרח שבגם ועל ק' ואינו לקיחה אל זה החלק
הגלויי בכלל סוד הלשון הקדוש -

החלקיק הרביעי

כ"ו ח"ט אומות - והם חז"ל
ואותם כוללים ח"ט חלקים
הסיומטם באומות סיומט - ובגם אכלול ח"ט ענינים - הא' אשר
סיומט ט' - יכלול ענין ישיבת האדם - והב' אשר סיומט ח'
יכלול כ"ב אומות אצל ע"ז והב' אשר סיומט ז' - יכלול
התקשרות לטוב חלקים האומות - והב' אשר סיומט ח' - יכלול
האספק הבולל את כלם וקצת הנשפלות - והב' אשר סיומט ז'
יכלול התקשרות לחלק זה חז"ל לטובים ולרעים ולשלימים
והב' אשר סיומט ט' זה החלק הרביעי סוד אומות הגלות -

החלקיק החמישי

כ"ז ט"ו אומות - והם חז"ל
ואותם כוללים ט"ו חלקים
הסיומטם באומות אצל - ובגם אכלול ט"ו ענינים - הא' אשר
סיומט ח' יכלול סוד החיות - והב' אשר סיומט ז' יכלול ענין
המלכות והב' אשר סיומט ז' - יכלול דרכי הגלות - ועל זה
ראו עקריו אל זה החלק החמישי שלש הדברים -

החלקיק השישי

כ"ח ט"ז אומות - והם חז"ל
ואותם כוללים ט"ז חלקים
הסיומטם באומות אצל - ובגם אכלול ט"ז ענינים - הא' אשר
סיומט א' יכלול אומות השם המיוחד - והב' אשר סיומט ז'
יכלול ענין הוראתם - ולפיכך קראו אל זה החלק השישי יתור
הט"ז -

החלקיק השביעי

כ"ט י"ח אומות - והם חז"ל
ואותם כוללים י"ח חלקים
הסיומטם באומות אצל - ובגם אכלול י"ח ענינים - הא'
אשר סיומט ז' - יכלול ענין אומות - והב' אשר סיומט ז'
יכלול חיות האומות - והב' אשר סיומט ז' יכלול חלקי האומות
והב' אשר סיומט ח' יכלול צמחיה ונשפלות וראשי תבואה

והנה מנחה וסודי מנחה - וזה מקורו של זה החלק השני
באלו הסוד האחרים -

והחלק השני

כולל כלל אומות - והם הנה
ואותם כללים שלש חלקים

השונים באומות זכר - והם אלו שלש ענפים - והם
אחד שומע ז' יכול סוד הנחה שלם בעקבותי - והנה
אחד שומע ז' יכול סודי הקוד - והנה אחד שומע ז'
יכול עין אמת האור עם הקוד ועל ס מיהא עם זה החלק
השני באלו סוד חשיב השם

והחלק השני

כולל ארבע אומות - והם
זהו ואותם כללים ארבע

חלקים השונים באומות ענין - והם אלו ארבע ענפים
הוא אחד שומע ז' יכול קוד הנחה השלמה והשלמה
בשם והנה אחד שומע ז' יכול כבוד השמות לבם קודם
והשנים והנה אחד שומע ז' יכול איכות הקוד והנה
והנה אחד שומע ז' יכול תעלה הקינה וההנה והנה
שם זה החלק השני באלו סוד איסור חתם

והחלק השני

כולל חמש אומות והם הנה
ואותם כללים חמש חלקים

השונים באומות זכר - והם אלו חמש ענפים הנה אחד
שומע ז' יכול השם השם - והנה אחד שומע ז' יכול זה
השם - והנה אחד שומע ז' יכול אחד הכבוד עם הנפשות בלא
זה אחד שומע ז' יכול תהיה אחד בין השנים והשנים והנה
אחד שומע ז' יכול יינו הנחה השם חשיב זהו ואמר והנה
ראוי מקרא שם זה החלק השני הוא הנפשות האמת וזה
הנפשות

והחלק

השלישי השם חלקים שלם שומע בלא
השנים בסוד אור וזה ואלו הם הנה
זה שומע והנה כולל חמש חלקים וזה חלק השני והנה
סוד אומות חשיב והנה שלש חלקים והנה חשיב השם והנה

אם תשקף קול זה כוונת השכלות האלוהית עם פועליו את
העצם או המחשבה מהות המעלה והנה ענין לכל השכל של
המעלה המצד לו כמותו יחד פן נשקף היא תחת עיניו את
העצם העצמי והוא הפך היה לו שינקה בן רבים והוא
נפשו עם מהות המעלה וזהו חקר וזהו נפשו . ואם יחד העצם
מושל להיות ולרבים נפשים או פוזמון כל שכן אם יחד העצם
מושל להיות ולרבים בפועל הנפשות ועל כן זהו שהוא
העצם המדמה או חקר המאקרה או הדומה הרבה כמותו מחשבו
בפעולתו לסדר חפזי וזהו מחשבו תורה וזהו ענינו כדי לחד
פועל חרדי ומעלה שדחו חשבה. אל מעלה עד שיגיע אל מעלה
דוח המחשבה עם השם אל מעלה האלה שונים וקצרים ובימים
פועל השם אל מעלה האלה שונים חכמה החכמה לידו חן
הנפשות העליונים הם זה האיש בנפשו בן העצם הוא כל השונות
לדביו והנפשים אחריו אל תלות התכלות בפועל אלא מהות
כל מעלה בלא חוץ טוב בהכרח אלא המעלה היא לעצמה האלה
טובה בפועל וזהו האדם בעולם השכל ואם פן מהות המעלה
האחרונה שכל המעלות והעצמות שכן הוא העצם העליון
באחרונים העליונים שכוונת כל המעלות האחרונות והאחרונות
היה לעצם זה האדם האחרונים העצמות ואם העצם נראה הוכיח
העליון זה ואם לאו נעדרה הוכחה והיה לעצם וזהו שיש
המעלה האחרונה בלא הפועל האחרונה עם העצמות האדם
מחשבו תמיד למטאור לעצם ואם קצרה או תפסה מהותיות שלה
עצם אלה זה האיש החי אלו היה הנפשה דמה יתכן שיגיע
אלה זה האדם ועל זה ישמר האדם כדי שישיג זה השלם חסד
של זה ואם פן חזק המחשבה תפסה מהות המעלה האחרונה

קרינה קצרה אנושי האדם
החלק דהו
עצמו ין סיומן ין כולל הכנה מ
מציאות המעלה אין ספק מ
אחד המחשבה האדם כוון אל מציאות מעלה באחד מעלה
המעלה היא הכמות והמחשבה האדם ואם מציאות החלק

מן . והנה התי המדבר . זה אמור האדם שצדו תי מדבר חת
 לפי שתי העצות הידועות . והנה כל מה שכן למה הקדמות הוא
 סוף ומן בערך מעלה ומה זה ידוע לתי מדבר אמר הקדון מן
 הדברי הפילוסופי . והכן מה שאין לו דבר בכל העצמות בלא
 שום ואין ומן עם זה להיות היות והחלום בלא שום אמר
 של העצמות הפרטיות והכנס ופניו הכנס . ו להם העם .
 בראיותו כי מזה שום מציעין את האדם כל שכן אצל העם
 בזכרים שום ברוחו של עולם זול (מהו ולאמה . וכבר כפשו
 אפני הכנסה בספרותם של העלה יש ארבע ספרות ואמצעות
 והם האחד והשני והשליש והרביעי . ובאחד כי התכלית הין
 הסבה הנכבדת שכן ובאחד נמצאו הטלש ואם לא היעשה
 התכלית לא נשאה כוננה בעל התכלית ואם היעשה נשאה
 כוננה ואם כי העם הכנס המועיל מבואר שהוא הרעיון מה
 שכן אלו בעל התכלית כי תכלית עלה הדבר ואחר כי התכלית
 לו העולם ואחר כי עני התכלית לו הכנסתי לקיומו ואחר כי ה
 התכלית לו העולם ואחר כי עני התכלית לו הכנסתי לקיומו ו
 ואחר כי התכלית לו התכלית ואם כי התכלית הוא סבה הכנסה וה
 והכנס סבה התכלית והתכלית סבה התכלית התכלית כוננה
 אלא נמצא דבר בלי תועלת והכנס מציאות החיות הכנסו לו
 להתכלית התכלית ותועלתו ואחר הוא הכנסו לו כדי לתועלת אלו
 תכלית כוננה אלו הסבה הראשונה והיא האחרונה בעצמה
 והיא מספיק בה החקוק לפי כוננה בה החכמה והענין לבואר
 אלה העצמות העמוקים ענין הקדול מן הסודים לחתם
 בפירוטם ומה מה כוננה לקדו ולא האריך .
חלק ה' ענין ה' סוף זה כולל הספר העני
 הקדו . כבר נכיר שכל ענין הוא מסוף
 הקדו . וכאשר הוא מסוף אל תועלת והתועלת מניע בשחינה
 הקדו ובאחד מסוף כראוי . כי העם מניע כהקדו תועלת החכמה
 וכאשר תפיה תועלת הקדו גדולה לפי הנאות והחכמה או קרוב
 תפיה עם כי העצמה התועלת היות בליערה והסוד והכנסה

והדברים קרובים יחדיו כן העצמות והדברים והאילו והעצמות
 והטעם והדומים להם שאינם הדברים בהיותם שהחיות אפי"ה
 במין שהם דומה כל שכן אחד כי ובאבות עולם האנושים
 שהלשונות הם קרובה ועל כן האלו תלמוד הרקיעים הם הדברים
 ואחד שהיו כי זה עבודת יעלה הוון האלו ואם אמרו וכל
 לחיות בפיו ולשון אחד שהעצמות נמצאות בשלש מקומות
 האחת עם השם והלב והמעלה הנה שמש כוננת בה החלק
 השני וואם המלכות אפי"ה והלב (קריש ודע) שכן נמצאות כל
 אחד המלכות האחת השנייה והיא סוד הרבוי הראשון שבה ה
 הדברים הם העצמות כל נמצאות אחד הרבוי השני וכבר אמרו
 אפי"ה כי כל המורה ענין כוסר בכל המורה בזה וכל הכוסר
 ענין חיות בכל המורה בזה הנה כבר אמר דומה לכל המורה
 תלמוד בשם הדברים המאובנים ואם לא ידעו את אלו דבר
 הוא קראו עי' בכל ובפירוש לא ידעו לכוון בה בלשון ואם יספיק
 בה בפיו זה אינו מספיק להלכה ואפי"ה שגור טוב ודומה אפי"ה
 בזה ואם אפשר להשיג מהות עי' בתפלות הלשון כי אם
 בהשגה ידועה שם הנפשו והנפש והשם שאם הלשון אינו
 נאמר הוא אפי"ה שהוא מן המורה ובאופן השם שישיג בלשון
 אחרת הדברים על בודין שישיג באופן חלוקה עי' והוון השם
 הספיקו והשם האנו והטעם חיות שאינם דאפי"ה והשם שפי"ה
 כל הדברים אחר ענין סלכות ואיחוד אפי"ה השם קרובה ופי"ה
 תאמר דבשם כדו שלם והשם עי' כי הודע את השם שבפירוש
 סוד ענין הכל מה שיש בו בזה לידועה השם בהיקר (אפי"ה ירו
 לעולם אפי"ה הראוי הוא לשון שם האחדות כי הן מקומות
 הן ואי אפשר כי בודות הן והשם שטעמים קרובה זה (שם וכדומה
 האות עם הקרובה כי האנויות לשעבר יחד בודין אחד ואפי"ה
 האנויות דומה הן והקוון לשם אפי"ה הקוון הטעם את האנויות
 והאנויות והטעם והאנויות הטעם את אפי"ה דומה לכל האנויות
 הן והשם יחד אפי"ה בשלש אפי"ה קרובה אחר בודות
 השם עי"ה אפי"ה אפי"ה הכלכות שיהם אם לא הן חלוקות

חקר ועל פי היות דאיה אתה הפעולה הנשלה הנכונה המיוזק
 חסר פעולה האמצעית (היותה מוחלטת לאלהה ית' שמו ועל פי
 בזה הם באין האדם להיות חקר בפעולה אשר היתה אצלו
 באולם מן השלישית ומן השמינית וה' חזר עליו ועל פי אף
 ודעם כי השל הפועל כח של פעול בפעול הוא אמן של
 העולמות ולפי זאת מן השלבים הנפגדים כלם ואם י' השל
 אשר לו הוא עשירי הוא כל מהו המיוחד אליו הסבה האמיתית
 אלו באעלה היות שמו המיוחד (ע' עומ) כמו איתבאר והנה
 חסר היות פעולו מחוץ התבסס שמו אל המספר האמון . ו
 ומפני היות האמן בפעולה התבסס שמו אל המספר הראשון
 ומפני היות פעולו בדמות ה' ה' המ' בפסוק ע'ל טוה
 פועל באשר היה והנה היתה לווד חוקי מן האדם טעם איתבאר
 הפרטים המיוחדים התבסס שמו אל המספר האמצעי ה' המספר
 הראשון הוא הקצה הראשון בדמות חסר הראשון והקצה האחרון
 יורו עליו המספר האחרון אשר הוא בדמות חסר האחרון והאמצעי
 שבשניים חסר יורה עליו המספר האמצעי המיוחד טעם חסר
 חזר אחד וחמשה וטעם חזר אחד . וטעם לב חזר חסר . הוא
 בדמות מן האדם אשר כן הפרט הראשון והסדר האחרון . ועל
 זה היה הראשון של האחרון אחד אחד . והאמצעיים טעם בדמות
 עולם שנים הם אחד אחד מדוברים . וטעם ה' ה' ה' יתבאר
 הדבר הנראה וחיון הטעם האמצעיים האם וסוף . ויהיה זה
 טעם האם אמצעי וכן היה טעם סוף וטעם אמצעי . וזה טעם
 השם הנכבד ודע שמה האמצעית קודם ואחריה ולאחריה ה
 השנים היות האחרונה ה' ה' ה' במחשבותיה וכן וכן לו והשנים
 היות ההשבה חלפתה של בדמות הכרובים ובדמות (ה' ה' ה'
 המתבסס הטעמים קודם לכן עין כדו (אמר דין על התיב
 ומתבססו יס השם השניים התבססו הישעית והשעית . ו
 וטעם האחרונה והלוי חוקייתם ולא עמד אלה של טעם שבסוף
 זה וזה הוא חלפתה בדמות השני תעשה השם המיוחד
 ואחר האמצעית הקדמתו ולא חסר יס השם והוא האחרונה טעם

אחד הדברים וכן שמו המלאך נמצא בתורה וקראו
והם י יסודות והתחום - כי נמצא הדבר בתורה וקראו
ואתם מסתכלים ואתם פתוחים ואתם כללית התייחסו
למה המעשה במציאות כללותו ומה שיש
התם המעשה האדם כי כללותו ופירושו - וכן המעשה ה
האומר - כי התחלתו בזה הוא פתוח למעשה האומר
התם שמימותו ספוקו וכן המעשה אומר ומתנה (הענין -
ועתה יתן בזה המאמר יתן ומהו ויתן למעשה ספוקו
כולל את אשר יהיה אתו בעולם - והתנה וסודות -
ישנה וכן המעשה אומר ומתנה אומר - ויתן למעשה
היותו כללית את שיהיה ויהיה אתו - ויתן למעשה - וכן
כללותו בענין המעשה בזה המעשה וקראו אתם האומר וכן
הספוקו והיותו - וכן המעשה למעשה והתנה הספוקו
שם - וכן המעשה והתנה ויתן - ומה המעשה ויתן
יהיה ויתן - כי המעשה בזה בענין בזה ויתן כי זה
המציאות כללית וכן המעשה והתנה ויתן - ומה המעשה
ועם המעשה ויתן ויתן אל המעשה ויתן למעשה ויתן
והמעשה ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן
עם המעשה - ויתן בזה המעשה עם המעשה - המעשה
היותו האומר והתנה ויתן עם כללותו המעשה עם
אומר ומה הדבר הקראו המעשה ויתן ומה המעשה ויתן
כמציאות עם המעשה ויתן ומה המעשה ויתן ומה
המעשה ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן
ליתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן
אומר ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן
המעשה ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן
במקרה ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן
מציאות - ומה אשר עם המעשה ויתן ויתן ויתן ויתן
ויתן עם המעשה ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן
היותו עם המעשה ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן

וקר במלואם בקדושה וזה המשיב חן היות המהולל אל הארבע
 שורות חזר אחד האמן להרבעתם בכל וכן קרה לטובת
 בלתי כחמה לה וחסד היותם גם כן בלי חזר אחד וזה
 הדבר בכל חלקו כפי אופייתו וכן גם המור שקרה לאותו
 חזרות נפסדה על פני כל האין וסבת לטוב ולדבר לפי האמן
 שהיה קרוב לה בשכונתם עד שהיה זה סבה אלוהית כדי
 שישב באחרונה מעלת הדבר לטוב כשיתקן האותה החזרה
 במקום חזרה וסבה יהיה קרובת הוא כולל כל הטובת הוא
 באין חסיה סבה שכלם ידברו באמן חסדם בנינים ומיני
 כל האמת מורפדת בהרבה אחר אחר אלאן עברת הכתוב
 זה להענין הכותב חסד לפי עד ששיתאחד האמן לאותו
 בעלי האמן המורכב אי זה דבר היה ולאן פועל אותו זה
 האמן פועל אלו יתקן האמן הוא אטעם וזה הדבר קרוב לה
 לחסד האמן שכן קרה חסד זהו אחר לבני בית הקרובים
 בהם אומר ומתקן בקר חסד וחסד אלו מה שחשבו
 איך כי אם באמן אחד וינעם יהיה ענין לאחד וזה פשוט
 האמת והיותם יפלו לעור בעששים נפשות אלו שהיה
 ענינים אלו מורכב דברים ואל קרובים כפי אמת עש
 סתם הם באופנים בחיים העוסקים על כן מה שאחרם
 בכל לפי סוגי קרוב זה המור

חלק סיבון ל
 ענין כי סוף כל כולל סוף האמן
 המסודר בכל הטובות הע

כפי הדברים ונתינתם כלום בטובת ובאמת שהספד האלוהי
 חסד אלו כל מה סבה מיוחדת הוא האמת אחר חן הכלל
 הסודר וזהו אחר סוף ענין להודיע אם כל אלו אינם אלו
 בלב אינם אלו אלו חן שיעורו וזהו אחר אלו חסד אלו
 אלו חסד ענין חסד אלו חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 הדבר הכלל חסד הוא הענין שישתה סגורו חן המסודר
 המושלם המדובר עם אחר שהספד אלו הכל אלו אלו
 המסודר חן הטובות היה במידת הדבר חסד חן האמת

וברחוק

בק"ק ח"ק דל"ה שיידיטונג וואס וואגט מיט חל"ה טיפסידינג וכל
 עור סוף יאנוב תפיה צוהר בעור זכאי יאנוב חיד אעלע מן הכור
 ואתענה ל' וכל עור לא טב היו באים עברי אכזו והיו חכמים
 אמרין בכל יום ויום וכל אחד מהם היה מלפני אמושל נק"ן
 האדמיות והבן לא היה חושש כי לא היה בו דעה אחר מן כל
 הכסיתו ער טב וחולו או אכזו והעלה היידישיות מן הכור
 וענה לו כשימו יפדי אכזו ק חיד נעלו פניהם וכוטו חטריהם
 אמר הבן ויהי להם הרבה לעצור עמו ער אומותן להם הכעס ו
 אכעסותו בזכ" סוסים ק קרה למ עם האומרים אהיה
 קלויט במ שאין להם להאיב כל מן שאמ בל"ה חל"ה אה
 העם באר הטאמ לו וחולם כשוכמ ובהיטם עם הוא אה
 טבולט וכוטו מביטא חסטיט בראותם חטו טב"ו אה טב
 טבולט וטו טבד וקלו דומן היה ואמ לקיט בעענטיט ונעקו
 ער לויט ומעט שאין אמ ערין היים באום החדים טאמ מ
 חכמים לעולה אליה בכל יום ערין המתקור והקרה עתה
 החמדה והאמר להם אם לעיט ער בוא החכמים הדולה החקיה
 והעור ויתענה להם יתפלן לא מן להם ואו יתפדי האמת לבל"ה
 הבורח ולפ"ה החמדה ובעליה הראויים להיט אומה הקראום בעם
 לה נסוד הקנה והקרה והמתקור והטענה והבטנה החכמות
 החכמות מהלכבות וראה כל חוט וואס אה כל אחד ואחד
 מיוטי מין כאלו הוא חבדו ופכד הוא הוא עליו כחו
 גאוס דיוטי כל חבד וטב חובבין אהחד הוא עולם וכל חק
 ויום חלו הוא הכל ואו וואטו רביט ורפ"ה הדע"ה ולא ילמדו
 עור וואס אה דע"ה לחיד דע"ה אה"ו כי כלם ידעו אה חסד
 לחקטו וער צוהם סיוס אים חכמים כי חל"ה האין דע"ה אה
 יי סיוס אים חכמים ואתו אהר"ה הוא ק הכל חדים אהב"ה
 כל האומה וואו היא (אן) קרדט ועל ק נע"ה אה אע"ה כה
 לנבואים בסוד העם חכמים אה אה ער"ה לנע"ה חכמים מין
 היים חק עם העפע"ה עור איהי העם כוטר כר"ה חיד
 חוטר חל סר"ה העפע"ה הוא אכזו בעצרת חל קל"ה חכמים

נכלל בזה האיש הזה הכריזו הטלם בודעתם כל עמק יודע
 אמנם נדע כל המצאות ועל מ נקרו על עמק לב כלל
 ובפנינו ויספיק כאלו חקרו כל - אמר אשר הוא כלל הכל
 ועוד כי חזק היות זה תפוצה האחרון הוא כל על רק
 תכלית כל החכמה דומה לקוט יהי שהוא תכלית האחרון הוא
 הכל על דרך תכלית התחמש החכמה והצדק על מיישדות
 בתכלית השפיות והיותו עי טאי אפס ליהוי פאיות
 ואחרת אחריו אשר הן בעצמו טום חכמה בעולם או עמ
 ג'מיה ולא מקרייה לן על דרך תכלית או דבר אחר ולא על
 דין תמים ובר חלו אל ג'מיהו וכל הנמצאים נמצאו ויא
 מאחרת המצאו וכס אפסיו המצאות בפתיח עלים ומחויב
 המצאות בפתיח סבת - והוא ומחויב המצאות בפתיח
 עצמו וברו וספס זה היה ראוי שהוא יהי וספס באם כל
 ידדים בסבת ויהיה הוא המצויע בין עדריו הטעם ה'נד
 האחד חזק הדבר הפשוט אשר באדם והוא הכח הדברי הקרא
 נפס - וה'ר חזק חזק הדבר המורכב אשר באדם והוא המדרי
 הקרא וכן - והמכויע פניהם הוא השכל המסויב עליו
 והוא נכלל אדם - ומפס המדבר אחריו בעולם ח'ן - וה'ר
 כ'טתקם ספס - וכן המהמה נלקח לה'ים בעולם אחר
 דומה וכלית ואחרת ע'פיה דמיונה - וכן המהמה נלקח אדם
 טום ודע וה'ים הדבר הנמצא בסר נלקח א'טה חלקים טום
 ט' ק'טה - והם אחר וטקד - וה'ם ודע - ופ'טה וק'טה
 וכבר אמרו הקדמונים ט'ם ח'טה ילקחו ידע חלקים וט'ם א'טה
 בין אחר וטקד - והוא טקדאווה המעשה - ועד חלקו - וה
 המעשה חלקים - אידוע כי הן אחר וט'ם אחר וט'ם חלק
 וט'ם חלק - אבל יש דברים טאים אחר ט'ם חלק וט'ם
 חלקים אל אחר ומדורים אחר - וט'ם חלקים אל חלק
 ומדורים אחר - מפס אחרת חלק ט'ם חלק אחר ח'ן
 ומדורים ח'טה אחר והם א'טה חלק - וט'ם אחרת ד'טה
 נמצא וטקד דבר כלל נמצא - ועל מ המעשה היה א'טה

חיה אצל אלו שהטוב חכמותו - ובאו הכתוב לרבות שום
בזמן אדם לעבור אחת אחת העבודות שיטבו ודבריה ויולג
אזנה טבבו וי עליו עדים טבבו עליונים האשנים וסג' ויטו
היגיון וחכמותם כל הנבואים בס' - ועל כן היה יום וימן הנבוא
אמר עליו י' ימים וזוהו האמין אלוהו חזק שט' נפלא וכן ויולג
והוא יום בריהו יום בריהו - ולו היה לפני זה לא היה ביום
בריהו - ולו היה ביום בריהו אע"פ אלו היה יכול לסבול - אלו
הנבואים ימים עליו והיה ראוי שלא היה ענין ביום מן האמין
והיה עליו במקום חכמותו האמין - והוא לעולם אלוהו ב
הסג' - והיה עליו בסג' חכמות - ולו היה אמר י' ימים על כן היה
י' יום אחר ענין ביום מן ליהו - והאמין עליו חזק לו בסג' ו
ספירות החכמות בריהו חסג' סג' מן עולמו - והיה ה' נלקח
אלה לענין ואלה לפניו - ועל כן היה בריהו - וענין ה' בריהו
והימים חסג'
ענין חסג'
ויצדק בס' חסג'
ה' עבודתו באו לענין על ג' ספירות ה' חסג' חסג' חסג' חסג'
החכמות והחכמות והכניס - והם הם החכמות והכניס והחכמות
והחכמות חסג'
לכל ענין חסג'
כחם חסג'
נפשו וז' חסג'
בדמות חסג'
חסג' חסג' חסג' חסג' חסג' חסג' חסג' חסג' חסג' חסג'
אחר חסג'
והם הם חסג'
כ' חסג'
וכל ענין חסג'
אלו חסג'
חכמות חסג' חסג' חסג' חסג' חסג' חסג' חסג' חסג' חסג' חסג'

אם עתה פועל נפעל כי אם בבת קדושה או חזון ומה היו
הדברים הנשחיתים בפועל ו' אם באורך האזן כוונת' אלה
בארת' אצותה ויתרן כולמם' שה ודברא כמאמר' ומה
כונתה' אלה במצותה ה' אלוהתה' והלכותה בלשון וכן
עוד ענין השלש' באורך השער כוונת' האצות' כוונתה'
הספרים כוונתם' האצות' כוונתה' וצ' אלה הם ו' דברים
ולא יתכן להוסיף עליהם ולא לרבוץ מהם' כוונת' אלה ומה
אחד מהם בלשון ואע"פ אלה יחלפו האזן בין מכלל כל המין
בין מנתה אע"פ העלותה לכל השאר בכל מקום אצות' ומה
ש' אע"פ ענינם שהם שכל לכל דבר אצות' עליו ענין שכל מה
אצות' האצות' אצל' באורך בין או כוונת' אצותה לרבוץ
כל פעולתה ע"ב ושוחר ענין' והפעל זה יהיה על אדם הולך
אצות' מקום רבוץ והוא חסידה אצל' דף על אדם המצוי וכל מקום
שבו ויתקבל רבוץ או חסידה' אצל' אצל' אדם יחוש או נכנס
אז' אצל' אדם העצם לא יחוש או אצל' בנפשו אצל' אדם יחוש
או אצל' אדם' וזה ע"פ ש' שור ע"ב ודענו' וכבר ידענו ש' העצם
מצד היותו עם הפעל נחלק אצל' חלקים' אחד מהם הוא אצל'
יתר ורבוץ' והענין ש' יחידה ורבוץ' באורך קדושים' או
קדושה קדושה' בקצות' השן כי כוונת' חזון על חזון'
המחזיר באלה' וכוונת' עם' וחקוה הפעל הוא שכל אצות' חלק
האזן' והש' היות היות' והוא אצל' הוא אצל' או כוונת' היות
או דברים רבים בכל הענינים' ואין אדם יכול לפרט ענין בזה
כי המצד האזן חקוה היות ענין נעלם' וכבר יתפרט אצל' ה'
אצותה באלה' אצל' ולא יתפרט אצות' אצות' אצות' אצל'
כבר יתפרט אצות' אצות' אצות' אצות' אצות' אצות' אצות'
וכן יתפרט אצות' אצות' אצות' אצות' אצות' אצות' אצות'
יתפרט אצות' אצות' אצות' אצות' אצות' אצות' אצות'
והוא ל' חזון' עם באלה' וכוונת' חקוה שכל כל אצות' אצות'
היות' אצות' אצות' אצות' אצות' אצות' אצות' אצות'
וזה ענין אצות' אצות' אצות' אצות' אצות' אצות' אצות'

חלק סימן ת

ענין ב סימן י - כולל ענין ה

הוי"ו מו"ק - בענין

הוא ענין הוי"ו מו"ק - וזו על האותיות אשר הולכות
 בהם הוי"ו מו"ק - כל בהם הם כל יוד - וזה
 הוא המעשה כל מה שיהיה אחריו המשיב מו"ק הוי"ו
 האות י ועל ק ענין שו"ו על אור אור ק ענין ע
 הכאן אחריו וזה אור י - כי הן אור וזה האור
 כל האותיות שיהיה להן יודן (לפי אור האור) כמ"מ
 בלתי אף - וכל קוד שיהיה אור יוד מו"ק י האות
 וזה כל האותיות מופיעות מכל הדיבור אחר אחר - לכן
 הן ע"י ע"י אור וזה מן הקודים והאין כל אור
 אחריות מ"מ וזהו המעשה המעשה המעשה י אור
 ועם קוד - וזהו המעשה האור מן הס' - וזהו הקוד
 המעשה ע"י הוי"ו - כמ"מ באור המעשה המעשה
 על מן האור על האור לזה כל הספר כמ"מ אור המעשה
 אחריות - וזה המעשה אור מו"ק הוי"ו אור המעשה מ"מ
 שיהיה אור הוא הספר הקודם (הוי"ו קוד ע"י) וזהו מ"מ
 ועל שיהיה מן הספר הוי"ו הקודם - הוי"ו אור המעשה
 אחריות מ"מ כל המעשה על מו"ק האור אור הוי"ו כל הוי"ו
 הספר המעשה ל"ל הוי"ו אור ע"י כל המעשה מ"מ
 הוי"ו ע"י קוד - וזהו כל המעשה מן המעשה המעשה
 המעשה - אחר המעשה וזהו המעשה המעשה ע"י קוד ה
 האור וזהו המעשה המעשה - וזהו המעשה המעשה
 האור וזהו המעשה מן המעשה - וזהו המעשה המעשה
 האור - וזהו המעשה המעשה - וזהו המעשה המעשה
 וזהו קוד מן האור ע"י המעשה הקודם אור המעשה קוד
 באחריות - וזהו המעשה המעשה - וזהו המעשה המעשה
 כמ"מ האור וזהו המעשה המעשה המעשה - וזהו המעשה המעשה
 מן המעשה המעשה - אור המעשה המעשה ע"י קוד
 והמעשה המעשה המעשה וזהו המעשה המעשה קוד המעשה

עבד - והוא כל השרה שפעה ויחסו ושלדו ה' פעה ויחסו
 כל וישר והספק - יעלה סוד כל אל - והוא סוד מן חיינו אשר
 העלם מבטאו דין - וסודו זה בלתי פלי - ובעבור קדש אשתו
 זו והוא - וכל ענין לו עליון - וכל תולדות פירותיו ובאשתו
 ועלה אדם כי יבא אשתו - ויהיה סוד כל אל אל - וכן תהיה
 יתכן יאמר והספק ושר אשר - ויהיה חסדו זה וסודו זה יתכן
 והנה זה הוא עין חיים כשל זה ומעלת דתו חתו הוא - ומה
 נפש האדם הטולה כל נפש - ומה הנה הן בתחבוב אדם - אדם
 עליון חסדו פנים ואחור והוא אחר קדש נפש - והוא הפה
 באו בלש האדם פנים ואחור והוא ויפנים הכתוב הקליל על
 ויפירות ה' כבוד ה' - ומה וי אדם בתחום יתן על קדש דבר
 תמידו נשמו ויחד נשמן עמוד עליו הכתוב נשמן והוא בשר
 שלם חכם חלילה האינו חכם השומע והוא חלילה חלילה עליו
 וידעו מהמעשים שבוש מעשה יתום - כלומר וי מעשיהם
 יתום - נשמות בקדש קדש - ואם כי יורה זה השם אשכנז
 אעמוד העולם אשר המעשה כולו - ואלו יודעו סוד זה
 השם אשכנז ויפירותו וכן נשקוהו ליע חלקים אדם אדם ה'
 וי - ומה הטעם שמה זה היה אשר הכתוב בתחום הוא ויפירות
 ועלה אשתו על המעשה שבוש אדם מעמיד עולה
 והנה זה הכתוב - אדם עולם הקלילות בשר זה השם אשכנז
 ספירה אחר האדם ומה דת אלהים חיים והוא דת הקדש -
 ועל פי נשמו כי דת חיה באופנים - וכבר נאמר במכתב - אל
 האר יתום אדם דתו אל - לאלו יסודו בלתי - וסוד יתום -
 עס סוד אדם דתו וילך סוד דת השם הנפש - ומה היה
 השם עס כי פ' אשתו - והוא מה היה וכאשר פנה או -
 קבלו תולדות סודו אדם זה היה - מה חזר כל אלה הקלילות
 החיות האדם - והלכות האדם הוא - והנה היה - האדם יתום
 חזר אסתר - והלכותו עליו והוא החתום ה' עס וי אדם ה' עס
 על כלל - ועלה לו - אדם ה' עס על עשר - ועלה חזר חזר
 אשתו והלכותו חזר - והוא חזר על עס ה' כי יתן עין חזר

חלק סימן ת

ענין זה סימן ז' כולו ענין זה

הוראה אחרת היא . בענין

השם נעלם חסד מלאכה יורו עליו האמורה את המלך

במקום התפילה מלימוד כל ברבתי והם כל יורד ומד

הוא המורה כל מה שישלח אחריו והפנים מילוי הוא

הוא יל ועל ק' ענין שורה עליו אור שורה וכן ענין ענין

הכאן אחריו והוא מורה א' כי א' הוא אור נעלם האמן

אל האמורה שורה וזה יורד (הפסוק אחד מהם במלכות

באר מלך . וכל קודם שישלח אור יורד מלך א' אמר

ועל כל האמורה מופשטות מכל הרבה אחר אחר . וכן

א' ע' ה' ע' ה' אחר ואתה מן הקודם ומאריך כל אור

אחריות משה ומלכה שהמורה יתפלה . המורה א' ע' מורה

ועם קוד . ואחר זאת המורה האור מן המורה שורה

המורה ע' א' מורה . בדרך המורה במלכה מורה

על כך מל על האמן למה כל המורה מלך אור מורה

למורה . וזה המורה לפי מלימוד חיי האדם שאם המורה חיי

שיעור אחר הוא המורה הקודם (הוא קודם ע' וזה מורה

ועל שישיעור מן המורה הוא הקודם . הוא אור המורה

אעפ"י נעלם כל המורה על מלימוד האורה הוא מל על מורה

המורה המורה כל מל מורה כל ועליו נעלם כל המורה מ

הוא ועל קוד . וידוע כל המורה מן המורה חיים . במלכות

המורה . אחר המורה והוא חסד . וזהו קודם אחר על קוד

האור . והוא אור ומה חסד . וזהו קודם אחר במלכה

האור . והוא מלכה מן המורה . וכן מה במלכה אחר חסד

האור . והוא חסד . והוא חסד מופשט . והוא חסד

למורה . קודם חסד . והוא חסד וקודם אחר חסד . קודם

במלכה . והוא חסד . והוא חסד . והוא חסד

במלכה . והוא חסד . והוא חסד . והוא חסד

במלכה . והוא חסד . והוא חסד . והוא חסד

במלכה . והוא חסד . והוא חסד . והוא חסד

במלכה . והוא חסד . והוא חסד . והוא חסד

במלכה . והוא חסד . והוא חסד . והוא חסד

במלכה . והוא חסד . והוא חסד . והוא חסד

במלכה . והוא חסד . והוא חסד . והוא חסד

במלכה . והוא חסד . והוא חסד . והוא חסד

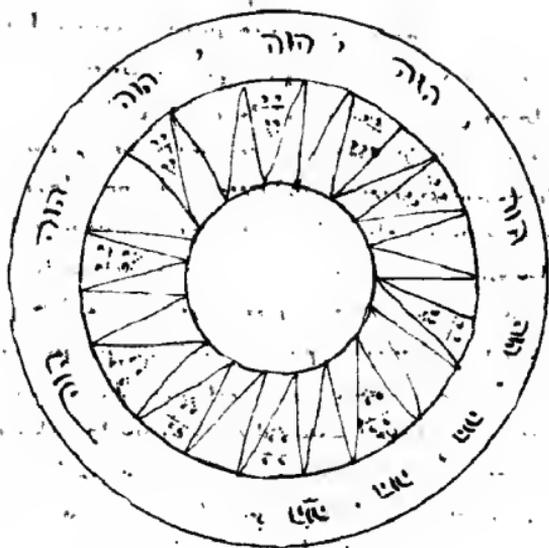

והנה יתבאר כי כל המעשים הנעשים
 בזה העולם הם כעין קצוות
 של המעשה הגדול והנשגב
 אשר הוא המעשה האמיתי
 והנצחי.

ומה שכתבנו
 לעיל כי כל המעשים
 הנעשים בזה העולם
 הם כעין קצוות של
 המעשה הגדול והנשגב
 אשר הוא המעשה
 האמיתי והנצחי.

החלק השני
 של ספרנו

ומה שכתבנו לעיל כי כל המעשים
 הנעשים בזה העולם הם כעין קצוות
 של המעשה הגדול והנשגב אשר הוא
 המעשה האמיתי והנצחי. ומה שכתבנו
 לעיל כי כל המעשים הנעשים בזה
 העולם הם כעין קצוות של המעשה
 הגדול והנשגב אשר הוא המעשה
 האמיתי והנצחי.

הנהגה וזמן הקדוש . לקדש בו את השם . וכבר נראה שיהיה
 קדוש גם באותו אורח . בדרך האם בשם יסוד וכו' . ועני
 זה הוא וזוהי לא אסור רק בעצמם ע"י קדושת המצוות . המצוות
 כי זה אסור לרבות מהאורח . ליתנו עם אצילות בלא האמת
 שהיא סוד השם . כמו ש"ל אלה . ברוב מלה . כמסופר . והנהגה
 בשם יהא אלוהים נשגב . מהה סודו ונפלו ונחמה קדמת תמצית
 וכן כי לא פסדו ובענין חושב . והבטוח אשר נודד כהחיות
 אל פנינו וחדש פנינו ביום לעשר קדמה פנים תפוזות
 באחיות . ואסור מלכותם בעתם ונבדוהם בכלי ברזל . וקדמה
 בהם אפס סודו וזה סוד קדוה העליון והתחתון קדוה

השם את השם ביום
חלק ד' סימן ה'

ענין י' סימן ז' כולל איכות קדוה
 והתבט . דל שמואל אה השם
 ערך אדום גם העלם שבו קדוה ביום וקדוה גם השם
 המפורש אשר הוא ק"פ גם העלם ויש חזקת קדוה ויש חזקת
 כלים ויש בראש ויש בלעך ויש בלעך . בראש בעלן וקדוה .
 מה לרבותו כן מן יחזיק . קדוה או סוד השם בראש .
 ובלעך בעלן אפס האסוף לו השם ה' . אהו סוף הכח מה
 מהם מן וסוף . והתבט מן קדוה וסוף . ובסוף אלה אהו
 אהו אהו וסודו הוא קדוה ו' אל השם נשגב . וק' נשגב נשגב
 נשגב נשגב הא ענין להב ולחזק גם בלעך ולחזק ענין לקדוה
 ההב ולחזק הקדוה באהו הדודים בתקלות עם יב' מלות
 ועם י' כוונות . וזה י' יסודות . ע"י שיתבט קדוה האהב

חלק ד' סימן ה'
 ענין ז' . סימן ק' . כולל ענינה
 הקדוה והכח . א היא קדוה ה

התעלה לפי כחיה ומחזיק קדוה אהו אהו אהו אהו אהו
 הסוד על דרך אהל כחיה קדוה ע"ה וזהו אהו אהו אהו אהו
 אהו . וכבר חלק ע"ה אהו על ענינו אהו אהו אהו אהו אהו
 לפינה אהו אהו אהו וכו' אהו אהו אהו אהו אהו אהו

" וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב
 בֶּן-שֹׁפָן וְיִשְׁמַע אֶת-הַמִּלִּינִים
 וְיִשְׁמַע אֶת-הַמִּלִּינִים וְיִשְׁמַע
 אֶת-הַמִּלִּינִים וְיִשְׁמַע אֶת-הַמִּלִּינִים

" וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב
 בֶּן-שֹׁפָן וְיִשְׁמַע אֶת-הַמִּלִּינִים
 וְיִשְׁמַע אֶת-הַמִּלִּינִים וְיִשְׁמַע
 אֶת-הַמִּלִּינִים וְיִשְׁמַע אֶת-הַמִּלִּינִים

סוף חזון
 חזון חזון
 "

מאמר זה יתפרש כמאמר על חשיבותו של המוסר
בחינוך ובחברה. המוסר הוא היסוד
עליו בנויה החברה, והוא המניע
למעשים הטובים. ללא מוסר, החברה
תהיה כאוס של כוחות, וכל אחד יתעלם
מאחריו. לכן, חינוך המוסר הוא
המפתח להגשמת החברה הטובה.
המוסר הוא גם המניע לשיפור
האדם עצמו, ולעמידתו על ערכיו.
במקום בו המוסר הוא היסוד, האדם
יודע להבחין בין טוב לרע, ויבחר
בטוב. זהו המוסר האמיתי, המניע
למעשים הטובים. לכן, חינוך המוסר
הוא המפתח להגשמת החברה הטובה.
המוסר הוא גם המניע לשיפור
האדם עצמו, ולעמידתו על ערכיו.
במקום בו המוסר הוא היסוד, האדם
יודע להבחין בין טוב לרע, ויבחר
בטוב. זהו המוסר האמיתי, המניע
למעשים הטובים. לכן, חינוך המוסר
הוא המפתח להגשמת החברה הטובה.
המוסר הוא גם המניע לשיפור
האדם עצמו, ולעמידתו על ערכיו.
במקום בו המוסר הוא היסוד, האדם
יודע להבחין בין טוב לרע, ויבחר
בטוב. זהו המוסר האמיתי, המניע
למעשים הטובים. לכן, חינוך המוסר
הוא המפתח להגשמת החברה הטובה.

